

Szerkesztési iroda:

uri-utca és főtér takarékpénztári
szögletház, (42. sz. alatt) I. emelet
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmentetlen levelek csak ismert
kezekből fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdája, hova
hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadás körüli panaszok bérmentve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
1 évre . . 14 ft	1 évre . . 16 ft
1/2 n . . 7 n	1/2 n . . 8 n
1/4 n . . 3.50	1/4 n . . 4 n
1 óra . . 1.20	1 óra . . 1.40

Hirdetmények díja:

6 hasábos petisior egyszeri hirdetésnél 6 kr, s minden következőknél
4 kr. Bélyegdíjj külön 30 kr.
Nyiltér, sora 15 kr.

A magyar nép jutalma.

Budapest, szept. 4.

(a.) A szűkebb Magyarország — Erdélyen és Horvátországon kívül — a közös hadsereg 80 sorgyalog és ugyanannyi tartalék-ezredéhez huszonnyolcz sorgyalog és ugyanannyi tartalék-ezreddel járul. Ezen huszonnyolcz ezred közül tényleg mozgósítva van huszonhárom; a tartalék-ezredek szintén mozgósítvák, a legtöbb helyen a póttartalékosokat is sorozás elé szolgáltatták, s kevés kivétellel besorozták. 4 huszárezredünk szintén hadilábon áll. A tüzérség és műszaki egészségügyi csapatoknál szintén sok ezer magyar ifjú szolgál. Mozgósítottak továbbá a szegedi és székesfehérvári honvédségek kerületében számos zászlóaljat. Elvittek sok ezer fuvarost, kocsit és lovat, nem is számítva azokat az óriási összegeket, melyeket az állampolgároknak majd adó útján kellend fizetniük. Lerendelték egy sereg vasuti, posta- és távirda-tisztviselőt, kiknek hiányát most a rendes szolgálat sajnosan érzi. Szóval Magyarország a katonai terhek által olyan mértékben van sújtva, mintha a monarchia egy óriási háboruban állana. A honvédség itthon maradt részein, öt sorozatban és néhány huszárezreden kívül a szűkebb Magyarország egész véderéje a csatatéren áll.

Ez az első figyelemreméltó jelenség. A második az, hogy ez óriási haderő kiállítását a magyar helyi közigazgatási hatóságok áldozatkészsége és odaadó buzgalma olyan gyorsan és rövid idő alatt hajtott végre, mely a sokat magasított német közigazgatási apparátusnak is dicsőségére vált volna. A tartalékosok behívása, elszállítása a legnagyobb pontossággal történt, s ha fordult elő néhol hiba vagy mulasztás, az mindig a katonai hatóságot terheli, mely sok intézkedésében csakugyan fejtelenséget tanusított. — De azok a sokat rágalmazott megyei és községi tisztviselők, az az „ázsiai“ adminisztráció, az a meggyerendszer, mely most, mint 48 előtt, csaknem egyedül közvetítője a nemzet befolyásának a közigazgatásra, az megállta a helyét emberül. — A legszakavatottabb német Landrath sem teljesíthette volna kötelességét pontosabban, mint ahogy a mi városi hatóságaink, szolgabíráink a rájuk néző oly nehéz és szomorú kötelességnek megfelelték. De leküzdötték egyéni érzelmeiket; nem vették figyelembe az anyák jajszavát, a testvérek sirását; nem gondoltak rá, hogy véreiket nem egy dicső nemzeti harcra, hanem a babér mezejére viszik. Teljesítették kötelességüket, bármily nehézre esett.

Most már fegyverben, csatásokon áll a védkepes Magyarország legnagyobb része. És megvannak a Bácsban elégedve Magyarországgal? Máltányolják-e azt az iszonyu terhet, mely specialisan a magyar fajra nehezedik? Máltányolják-e azt a kötelességérzetet, mely az ügy iránti ellenszenvök dacára, a mozgósítottak épen úgy, mint a mozgósítás körül eljáró polgári tisztviselők tanusítottak? Igen, maltányolják úgy, mint máskor maltányolták. A katonai párt azzal felel a nép áldozatkészségére, hogy Magyarországának új Haynaura van szüksége. A budapesti officiosok épen most kezdtek új irtó-háborút a nemzet jogai ellen. Azt hirdetik, hogy a földváry-esetlehetetlen tette a vármegyét; azt sürgetik, hogy az ellenzéki sajtó magatartása folytán a mostani sajtószabadságot meg kell szüntetni. Így akarják azt a kevés befolyást, mely a nemzetnek még megmaradt, most szintén confiscálni. Ez a kormánykörök hálája a nemzet áldozatkész-

sége iránt. És az ilyen kívánságokban, mint amely például a sajtószabadság megcsontítását sürgeti, nem egyedül az officiosok privát-érzelmei jönnek kifejezésre. — Nagyon kitelik attól a miniszterelnöktől, aki attentatumot intézett a nemzet gyűlésezési joga ellen, midőn az önkénykedő hajlamait genirozni kezdte, a ki ismeretes intézkedésével a hitfelekezeti autonómia hatáskörét önhatalmilag megszorítani igyekezett, — az ilyen miniszterelnöktől nagyon kitelik, hogy most már az alkotmány utolsó védbástyáját, a megyét s vele egy időben a sajtószabadságot is meg fogja dönteni. Be akarják dugni a nemzet száját, hogy ép oly kevéssé fejezhessen ki szíve érzelmeit a sajtó vagy a megye útján, amint nem fejezheti ki többé a hatalom nyomása alatt választott törvényhozás útján. A kik olyan politikát csinálnak, mint Tisza és Andrássy gróf, azok nem tűrhetik a szabad szót, azok a szabad-megye és szabad sajtó mellett nem kormányozhatnak. . . .

A magyar nép áldozik, fárad, küszködik; fiai ott vesznek el az idegen csatamezőkön. Százankint jutnak árvaságra a családok, s mindig új ezredek mennek a harc dicső színhelyére. És ezt az áldozatkészséget, ezt a buzgalmat, ezt a szenvedő türelmet, ezt a kínos megadást azzal jutalmazza Bécs, hogy bőséggel kiáltja: Haynaut a magyarnak! És az a kormány, melynek neve magyar, már elő is kezdi készíteni az új Haynau utját. Egymásután ki akarja csavarni a nemzet kezéből a védelmi eszközöket, a megyét és a sajtószabadságot, melyektől megfosztva, Magyarország teljesen a camarilla szákmánya lesz. Ezzel kárpótolják a nemzetet a hozott áldozatokért. Ilyen kilátásokat nyitott a magyar népek az a híres occupáció! —

Keleti politikánkról a Pol. Ujdonságok legtöbb cikke így nyilatkozik: Mi szövetségünk oroszszal, törökkel, keresztény lázadókkal egy-zerre és mindezen szövetségekben mi áldozatokat hozunk mindegyik szövetségeseinknek, de csak azért, hogy azoktól semmi de semmi kedvezményt el ne fogadjunk; mi csupán azt az engedelmet kötjük ki, hogy mi jót tesszünk velük, a nélkül, hogy tőlük valamit elfogadjunk, azaz hogy — elfogadni igen is, fogadjunk el valamit, nevezetesen az oroszról, hogy a délszlávokat ellenünk egyesíthesse, megerősíthesse; a töröktől, hogy mohamedánjai hadseregünket orvátmadásokban gyilkolják, a bosnyák keresztényektől, hogy Szerbia, Montenegró számára fegyverkezesnek, előkészüljenek, — tehát, mindent elkövetünk, hogy e két tartomány előbb vagy utóbb Szerbiára, Montenegróra legyen, vagy ha nem lesz az, hát — visszaadjuk a török szultánnak!

Avagy nem így van-e ez betű szerint?
Mi akar ez lenni?
Rá akarjuk-e szedni az orosz, vagy a törököt, vagy mindkettőt, sőt ráadásul még a bosnyákokat az összes délszlávokkal egyetemben?
De hát sikerülhet-e a rászedés oly fogásokkal, melyek nemcsak hogy átlátászók, de a mellett kizárólag az ellentélt erősítik?
Ismételtük, e politika érhetetlen és esodálattos, de már csak a jövőt illetőleg. Tudniillik az iránt, hogy e politika egész idáig el van hibázva, ez iránt semmi kétség nem foroghat fön. A kérdés csak az, van-e még lehetőség némileg kedvezőbb fordulat előidézésére és nevezetesen az ebből származható végveszély elhárítására?

A „Wehrzeitung“ ama famosus cikkéről is megemlékezik a fentemlített lap a következő talpraesett válasszal:

„Közmondásilag az osztrák sereg bir el legtöbb verést; de ezen kívül van még egy más megkülönböztető sajátsága is; tudniillik ez a sereg az a kerek földön, mely leghamarabb elbizza magát a legparányibb katonai siker után.

Hát hiszen természeti törvény, hogy éhgyomorra és égető szomjra kevesebb bor is hamarabb megárt.

Az osztrák sereg ritkán győz, de ha egyszer hosszu epedés után valami szedett vedett csöcsöléken erőt tud venni, — no akkor aztán egészen ittas lesz, és azt hiszi, hogy már most mindjárt egybe ő diktál törvényeket a világnak.

Mert hát bizony csak a régi osztrák sereg ez még mindig, ha most már osztrák-magyar is neve.

Sőt igazabban az a régi, mint már vagy husz év óta hinni próbáltuk.

Azt hittük ugyanis még a Bach-korszak derekán, hogy Haynau oly alaposan meghalt és megbukott, hogy annak szelleme még kísérteni sem mer többé feljárni abból a mély sírból, a hová a történelem, a világ, sőt magának az udvarnak és a katonai tisztikar jobb részének elkárhoztatása temette.

A Bach-korszak delelő pontján nem merte emlegetni senki e nevet; még a legloyalisabb osztrák is szörnyű ildomtalanságnak és minden köröket kivétel nélkül sértő tapintatlanságnak tartotta volna az ő emlékét fölidézni és emlékét dicsőíteni.

Nem csoda; sokáig azt hitték, hogy ez ember helyrehozhatatlan hibát követett el, áthidalhatlan irtástott Bécs és a magyar nemzet között . . . vagyis, hogy legalább a jelen ivadék nem érheti meg emiatt a kiengesztelődés „husvétit“ ünnepét.

Ez aggodalom nem valósult: a kiengesztelődés megtörtént, még pedig azon részről teljesebben, melynek kibékülését a másik fél szinte lehetetlennek tartotta.

Mi fátvölt vetettünk a multakra és még legszélsőbb elemeink is tartózkodtak már régebbi idő óta e név említésével igazolni a behegedt sebeket.

Azonban — mi történik?

Két magyar államférfi kormányzatának „fénykorában“ megérjük, hogy — „omnia jam fient fiere quae posse negabam.“

Mi gyöngéden hallgatunk, de oda tul, a hol hálát adhatnának, hogy nem lebegtetjük azt a fátvölt, mely e nevet takarja, — jónak látják e fátvölt föllebenteni, és bennünket figyelmeztetni hogy e rémalak nem halt ám meg, csak alszik és még föltámadhat.

Mi hinni szeretnénk, hogy a közös hadsereg szelleme ma sem rosszabb, mint az ötvenes évek alatt, midőn e név hallatára annak jobb része borzongást érzett; sőt hinni akarnók, hogy ma hasonlíthatatlanul jobb. De megdöbbenő időjelnek kell vennünk, hogy ma mégis megtörténhetik, a mi akkor lehetetlennek látszott: hogy tudniillik e hadsereg közlőnye, mely végre is e sereg szellemét igyekszik visszaadni, a föllobogó gyűlölet hangján jónak látja fenyegetődni e névvel s óhaját fejezi ki, vajha visszatérne ama rettenetes korszak s utódot lelne Haynau mielőbb, , , , megfélemezendő a disznó-ól bocsokos diplomatait — (ipsissima verba!)

Hát biz ez nem megvetendő időjel, ha kivált tekintetbe vesszük, hogy ez a közlőnye a vezető két magyar államférfit pártfogásába veszi és biztatja, bátorítja őket, hogy csak előre bátran, ne féljenek semmit, mert védeni fogja őket Don Caesar és hatalmas kardja.

Magyar kormányférfiak aligha megköszönik e pártfogást, de a monarchia népeinek lehet okuk azt mondani az enfant terriblek eme korai kirohanására: Gut gebrüllt Löwe!

Mert e monarchia népei, úgy látszik, abban különböznek némely diplomatáktól, hogy ők sokat tanulnak, de sokat is és könnyen felednek — holott pedig ama szellem, melyről azt hittük hogy kísérteni sem mer itten többé, talán még sem halt meg egészen, csak alszik. . . .

Arad és vidéke gazdasági és ipar-telepei

IV.

Báró Klein testvérek erdőkihasználási s faipar üzlete Borosjenőben.

(Vége.)

Pankotai tanulságok szemlénk után ismét az Arad-körösvölgyi vasuton átrándulánk Borosjenőbe, hogy a még rendelkezésünkre álló néhány órát az itteni nagyszabású faipar-üzlet megtekintésére fordíthassuk.

Borosjenőbe érkezünkkor a nemes város tulajdonosai intelligenciája és polgársága várt vendégszeretettel azon lekötő szándékkal, hogy itt, mint kirándulásunk végpontján, csapatunkat a barátság, szivesség és magyar vendégszeretet rabjává tegye néhány napig, hogy kirándulásunk emlékeire a koronát feltegye. Halálal eltelve hallok a szivesség ily megható tanúságát; rövid percek azonban a szemle tárgyának megtekintésére sarkalának.

Már a pályaudvarban várt bennünket az erdőbe viendő külön vonat. Gyors fölszállás után továbbhaladánk s csakhamar fölszállott vonatunkra a nagyszerű üzlet egyik tulajdonosa: báró Klein ur is kíséretével s lón személyesen vezetők. Mintegy félóra vasuti ut után, a mely vasut kizárólag csak a levágott faanyag elszállításáért építették a társaság által, megérkezünk az őserdőnek oly pontjára, melyen némi nyári munka folyt. Nagy tönköt hordattak itt a vasúthoz az erdő bel-

sejéből a leleményesen szerkesztett vontató szekereken, melyekkel 2—3 ember s 2—3 ló a legnagyobb tönköt néhány percz alatt felrakja s több száz öl távolságra elvontatja. Egyéb erdei munkák szüneteltek, de a dongák s egyéb fakészletek nagy mennyisége tanusíták a téli időszaknak itt pezsgő életét.

Az erdőkihasználási társaság Atzl Péter aradmegyei s városi főispán ur birtokából 3000 hold erdő fáját megvévén, azt iparkodik értékesíteni oly módon, hogy az anyagot legnagyobb részben műfárá dolgoztatja ki s így juttatja értékesítésre. Az erdő állományát majdnem tisztán a tölgyfa képezi s csak szorványosan fordulnak elő benne kőris és gyertyánfák. Erdei rövid szemle-utunk után a báró ur személyes vezetése mellett ugyszólván csak áthaladánk a borosjenői nagy fűrészgyártelepen, mely az erdőből leszállított faanyagot dolgozza fel különböző czélokra; így a mi kedvünkért rögtön munkába helyezett gépekből láttunk kikerülni gerendákat, különböző méretű deszkákat, szoba parqueteket, kerékfalpakat stb. s bemutatottat a fűrészeknek acél rongokon való élezése is.

Nagyszabású, pezsgő s zajos üzlet állott előttünk, mely pénzzé teszi a különben heverésre kényszerült tőkét, nyújt a környék lakosságának keresetet s hoz a hazai anyagra és munkára elismerést a külföldön is, hova a feldolgozott anyag legnagyobb része kerül.

*

Bucsut véve szíves vezetők társaságától, borosjenői uraink vendégei levénk, kiknek vendégszerető házaí oly kedvessé tevők ott tartózkodásunknak mindinkább fogó perczekt, hogy valóban nehéz lőn az oly kedves körökből megválnunk s még nehezebb lőn tartozó kötelességünknek lerovására a szeretetteljes fogadtatásért méltó köszönő szavakat találnunk.

*

Kirándulásunknak elértük határpontjait. — Aradon, Csabán s Nagyváradon át siettünk vissza városunkba.

Hogy egy ilyen utazás mennyi fáradsággal van összekapcsolva, azt az eddigiekből könnyen lehet következtetni. Azonban utunk a kiindulástól kezdve hazaérkezésig mindenféle tekintetben annyira megkönnyítették a sok oldalról jött szivesség által, hogy az a bő tanulmány mellett való-
ságos élvezetté változott. Nem késett azért az ifjuság a nyilvánosság előtt is leróni mindazok iránt köszönetadóját, a kik — áthatva az ügy magasztosságától — a célnak kivételét nagybecsű segédkezésük által elősegítették. Melyet ezen-
nel ide iktatunk:

„Elmulasztatlan kötelességünknek tartjuk a nyilvánosság terén is megköszönni azon sok, önzetlen szivességet és buzgalmat, melylyel e kirándulás nekünk a mily tanulságossá, így oly élvezetessé tétetett. Hálás köszönetünket tolmácsoljuk első sorban az aradmegyei gazdasági egyesületnek, Arad város lelkes közönségének és Neumann Testvér utának, kik meg nem érdemelt kitüntetéssel fogadtak s igazi magyar vendégszeretettel láttak el bennünket. Köszönetünket fejezzük ki gróf Zelenzky Róbert urnak, hogy mintagazdaságot csapatunknak meg-
szemlélni engedé; köszönetünket tesszük le Becsey Hngó ötenesi tisztartó ur és a pankotai hgi uradalom szakértelmű gazdatisztjei előtt, kik fáradhatlan ügybuzgalommal és ügyszere-
tettel tártak föl előttünk minden érdeket és tanulságot. Köszönetünket jelezzük a borosjenői famunkatelep tulajdonosának és vezetőinek és e város szíves közönségének; továbbá a magyar államvasutak keleti osztályának és az aradkörösvölgyi vasut igazgatóságának, melyek díj nélkül s utóbbi külön vonattal, végül az első erdélyi, tisztavideki és alföld-fiumei vasutak igazgatóságainak, melyek tetemes árleengedéssel könnyítették meg utainkat.

Az a barátságos fogadtatás és sok szivesség, melylyel kirándulásunk alkalmával érdemünkön felül minden oldalról elhalmozattunk, legényesebb bizonyítéka annak, miszerint Aradmegye lelkes közönsége érzi a mezőgazdasági ügynek, hazánk és életének fontosságát, mert midőn a gazdaságot leendő szerény munkáit oly kiváló szeretettel ölelte át, a mezőgazdasági ügy iránt fejezte ki elismerését.

Kolozsmonostor, 1878. július 2-án.

A kolozsmonostori m. kir. gazd. tanintézet hallgatósága.

A háboru Boszniában.

Arad, szept. 5.

A harcztérről

érkező hivatalos jelentések a mai napról csak arra szorítkoznak, hogy Jovanovits altábornagy csapatai Trebinje felé menve, a dalmát határ közelében egy kis Drieno nevű helységet elfoglaltak, a nélkül, hogy az ottani török helyőrség ellentálat

gyakorolt volna. Az összes török őrség, összesen mintegy 150 ember, lerakta a fegyvert és Ragusába hozatott, honnét valószínűleg tengeren fog haza szállítani Törökországba.

Az ujjában mozgósított és a harcztérre küldött csapatokról még eddig semmi hírt nem vetünk, remélhető azonban, hogy már néhány nap múlva megnyugtató híreket kapunk fiaink sorsa felől, kiknek nagy része Eszéken át Bród felé vitetett. A csapatok legnagyobbára még a felvonulásban vannak s csak néhány nap múlva fogja kezdetét vehetni az ujjonnan alakítandó és megteremtendő csapattestek stratégiai felvonulása, melyet csakhamar az erőteljes akció felvétele fog követni. Ez által Bosznia és Hercegovina okkupációja, mely Serajevó bevételét óta inkább védelmi irányzatot öltött, új stádiumba fog lépni s erőlyes támadások veendik kezdetüket. Készséget sem szenved, hogy a most már a harcztéren levő erő túlságosan is elég arra, hogy a felkelésnek véget vessen s bizonyosnak vehető, hogy a legközelebbi 14 nap véglegesen megfogja törni a felkelők erejét, ha csak valami rendkívüli nem jön közbe s az új csapatokkal újabb felkelőcsapatok nem állnak majd szemben, s ha a hadaink élelmezése körüli eljárás nem olyan, melyhez hasonló hadjáratban nem emlékeznek s mely a szegény küzdő katonákat a legnagyobb nélkülözéseknek teszi ki. Egyik tudósítás a másik után jelenti, hogy csapataink élelmezése csaknem legyőzhetetlen akadályokba ütközik. És sajátságos, míg egyrészt azt mondják a hivatalos jelentések, hogy hadseregünk háta mögött a főoperatívonalis vonal teljesen szabad az ellenségtől, másrészt erősen hirdetik, hogy a hadi intendatúrát nem lehet felelőssé tenni a rossz, hiányos élelmezésért! Ebben aztán roppant nagy a következetesség. Mert ha az ellenség elzárja a közlekedési utat, melyen át a hadseregnek élelmi szállítmányokat lehet közvetíteni, ha nincs elég fuvaros, a ki szállítja az élelmi traineket, akkor feloldatik ez intendatúra a felelősség alól. De mikor erővel oda-hajtották a fuvarosokat s az ut, melyen át Philippovicsnak tegnapelőtt érdemrendet vitt egy bécsi törzskari kapitány, oly tiszta az ellenségtől, hogy ez a kapitány 2 és fél napig utazhatott kocsin, a nélkül, hogy csak nyomát is látta volna az ellenségnek, akkor nem tudjuk, ki más volna oka a rossz élelmezésnek, mint épen maga az intendatúra. Mert végre is, igaz lehet, hogy a vasúthálózat hiánya nagyban megnehezíti a szállítást, de lehetetlen még sem teszi, ha csak a lelkiismeretlenség legnagyobb foka nem járul hozzá s a vállalkozók nem elég arczátlanok megfosztani a vérező és éhező katonát, a ki egy elhagyatott, nyomorult vidéken küzd és fárad, az egyetlen falattól is. Hogy pedig ily lelkiismeretlenségek előfordultak, bizonyossá teszik a napról napra érkező hírek.

A mi a harcztéren levő csapataink egészségi állapotát illeti, erre nem csekély visszahatása van azon körülménynek, hogy daczára annak, miszerint a nagy akció szünetel, a csapatok mégis roppant fáradalmaknak vannak kitéve s a katonák phisikai ereje ép úgy igénybe van véve, mintha az operációk teljes folyamathoz volnának. E mellett nem szabad figyelmen kívül hagyni az okkupált tartományok égálji viszonyait sem, mert ott tropikus hőség és az északi vidékek hegyei közt észlelhető zordon hidegség közvetlen változnak, s a csapatok nem ritkán kénytelenek a pusztá földet választani fekhelyül, a mi kedvező az egészségre egyáltalán nem lehet. Ennek daczára a betegek száma tulnagynak nem mondható, habár a vérhas és lázas betegségek uralkodnak is és szép számú katonát tesznek harczképtelenné.

AZ „ALFÖLD” TARCZAJA.

A jegyző ur tilosa.

— A „Vie Parisienne”-ből. —

Maxence és én nem rég vadászatra hívtunk Chamelot ur által, a ki jegyző Machemontban, Campigne mellett.

Chamelot ur igen szeretetreméltó ember. Kicsiny, kövér, leereszkedett tokája, gondosan fűrtözött haja s obligát aranykeretű szemüvege van. A jó ember rendkívül egyszerű és szereti a vadászatot, mert az neki jól eső testmozgást szerez.

Neje, madame Chamelot, szintén kicsiny, azonban nem kevésbbé gömbölyded, mint férje. Barna menyecske, telt karokkal s gödröskékkel állacskáján, egyszóval menyő csinos. A campignei dragonosistiek nem is tudnak hova lenni elragadtatásukban, valahányszor találkoznak vele.

A mi az idősebb tiszteket illeti, ezek meg sem fordulnak láttáa, talán mert érzik, hogy nem bírnak elegendő eszközzel meghódítására. A kicsike ugyanis rendkívül erőny és férje iránt ritka gyengédséggel viseltetik és gyakran oly mélyen elgondolkozva néz rá, mintha ezer és ezer dolog futna el agyában, melyeket veszedelmes volna közelebből fejtegetni.

A mi Maxencet illeti, ez annyira elkábitá a jegyzőné finom modora által, hogy a szegény asszony soha sem tudta őt másként nevezni, mint: Vikomte ur.

Machemontban tárt karokkal fogadtak bennünket s azonnal elhelyeztek a vörös szobában.

— Békében vagy, mint háborúban, nemde? — mondá Chamelot. Ez az én egyetlen vendégzobám s remélem, jól fognak benne aludni. Egymás mellett leszünk s én reggeli 9 órakor kopogtatni fogok ajtójukon, nehogy későn érkezzünk a vadászatra.

Ezzel jó éjti kívánt és ott hagyott bennünket gondolataink közt, melyek inkább nejjével, mint vele foglalkoztak.

— Machemonti jegyzőné! sohajtott Maxence, te jobb sorsot érdemeltél volna!

— Ki tudja, mondám, nem-e boldog ő? — Chamelotnak széles válla van! — Széles válla! Chamelotnak! És aztán mit tesz az?

— Oh, a vidéken ez igen sokat tesz.

Miután reggel korán kelle felkelnünk, félbe-

Hivatalos kimutatás

a boszniai és hercegovinai felkelők elleni ütközetekben elesett, megsebesült, vagy hiányzó harcosokról.

(Folytatás.)

S z e r a j e v ó n á l, aug. 19-én:

a 7. sz. „b. Maroicsics” gy.-ezredtől:

Zeber Mátyás szakaszvezető, súlyosan, Keuschign Károly tizedes, súlyosan, Jasbie József köztit, elesett, Schober János köztit, elesett, Pock József köztit, súlyosan, Gedenig Ferenc köztit, elesett, Mutschianig köztit, súlyosan, Supanotics József köztit, súlyosan, Hudopsik Ferenc köztit, súlyosan, Maier köztit, súlyosan, Dumpelnig József köztit, elesett, Preiss Fülöp köztit, súlyosan, Mossetig Antal köztit, elesett, Suler Ferenc köztit, elesett, Martinz János tizedes, elesett, Lederer János utász, elesett, Loscar Péter köztit, eltűnt,

a 38. sz. „b. Mollináry” gy.-ezredtől:

Rizy Károly hadnagy, súlyosan, Zawirka János hadnagy, súlyosan, Lázár János tiszthelyettes, súlyosan, Rotka János czim. szakaszvezető, súlyosan, Salak György köztit, súlyosan, Gubacsi Lajos őrzető, súlyosan, Harrai István köztit, súlyosan, Mészáros Mihály köztit, súlyosan, Csorba Imre köztit, súlyosan, Rozics Ádám köztit, súlyosan, Deák József tizedes, súlyosan, Hertosz Zsigmond tizedes, súlyosan, Sározy Benjámin őrzető, súlyosan, Zogar János köztit, elesett, Földes István köztit, elesett, Juhász Pál köztit, elesett, Fejes Pál köztit, súlyosan, Kobriyanacz András köztit, súlyosan, Németh Ferenc köztit, súlyosan, Modok György köztit, súlyosan, Kukucz Sándor köztit, súlyosan, Végh Károly őrzető, súlyosan, Horváth József köztit, súlyosan, Hopko Dániel köztit, súlyosan, Zsemlye Pál őrzető, súlyosan, Nagy József őrzető, súlyosan, Csanádi József köztit, súlyosan, Csik Bálint köztit, súlyosan, Nagy Gábor köztit, súlyosan, Percsi Sándor köztit, súlyosan, Friedmann Sámuel köztit, súlyosan, Török András köztit, súlyosan, Kereszturi köztit, súlyosan, Seres Ferenc köztit, súlyosan, Gyögyi József köztit, súlyosan, Jellenosics Balázs köztit, súlyosan, Mikhan Márton köztit, súlyosan, Steinberger Ignác tizedes, elesett, Lugosi Sándor tizedes, súlyosan, Zerus József köztit, súlyosan, Laki Mihály köztit, súlyosan, Paulovics Mihály köztit, súlyosan, Zsibory János köztit, súlyosan, Zoros Lajos őrzető, súlyosan, Nagy Pál Mihály köztit, súlyosan, Halász György köztit, súlyosan, Kiss Mátyás köztit, súlyosan, Hardy István köztit, súlyosan, Magos Kálmán köztit, súlyosan,

szakítam a beszélgetést s csakhamar derekasan horkoltunk mind a ketten.

Egyszerre megrázott Maxence.

— Hallod? kiáltá . . .

Másik oldalomra fordultam.

— De hallgasd hát, sacrbieu! Azt lehetne hinni, hogy itt valakit gyilkolnak.

Felébredtem és figyeltem. Valóban, elfulladt hörgést lehetett hallani.

— Az ördögbe is, mondám felemelkedve fekhelyemen; meg kell néznünk, mi történik itt.

— Vegyük fegyvereinket, mondá Maxence és nézzünk ki a korridorra.

Megtöltöttük puskáinkat s halk léptekkel a korridorra csusztunk ki.

A korridor egy éji lámpa által homályosan volt világítva, úgyhogy a falon phantastikus árnyak táncoltak. Viszafajtottuk lélekzetünket. . . A halálhörgés Chamelot szobájából jött s mindig erősebbé vált . . .

— Ezt sejtettük volna. A kis sangvinikus emberke féltékeny s borzasztó szenvedélyes lehet.

Oly arcot mutatunk, mintha el volnánk határozva, hogy felszakítjuk az ajtót s megmentjük a szerencsétlen nőt, midőn egyszerre éles kiáltás hangzott, mely megbénítá tagjainkat. Aztán néma csend következett. Én Maxencera néztem. Ő igen halvány volt.

— Lépjünk be, mondá.

Már a kilencesre tette kezét, midőn ismét Chamelotné asszony hangját hallottuk.

— Jó éjt kis férjcském.

S aztán két csók hangos elcsattanását.

— Hogy az ördög vigyen el, mondám Maxencehoz. Érdemes volt engem felköltened, hogy ilyen zenét hallgassak!

Mint az olvasó képzelheti, boszankodva tértünk szobánkba.

— Szegény kicsiny asszony, mondá Maxence, midőn újra lefeküdt.

Másnap reggel az ajtónkon eszközölt hangos kopogás ébresztett fel.

— Fel! kedves vendégeim, kiáltá Chamelot ur csengő hangon. Ki az ágyból! Az idő pompás, a vadászati kitűnő lesz! Félóra múlva reggelizünk.

— Én azonnal felkeltem, Maxence azonban meg sem mozdult fekhelyéről.

— Eliogisz kénsí, mondám én.

— Mit akarsz? Nekem borzasztó éjszakám volt. Ilyen kalandok után nem tudtam újra elalud-

Pap Ferenc köztit, súlyosan, Zállogh József köztit, súlyosan, Ágh Mihály köztit, súlyosan, Jozan Sándor köztit, súlyosan, Harticza János köztit, súlyosan, Juhász János köztit, súlyosan, Fehér János köztit, súlyosan, Marko Pál őrmester, súlyosan, Nikli Ferenc szakaszvezető, súlyosan, Szabó József őrzető, súlyosan, Reck Antal köztit, súlyosan, Krauss Hermann köztit, súlyosan, Hawanyetz István köztit, elesett, Kovács János köztit, súlyosan, Zágó Péter tizedes, súlyosan, Lukácsi Vince köztit, súlyosan, Lógó Károly köztit, súlyosan, Jagzina Pál tizedes, súlyosan, Szabó Ferenc köztit, súlyosan, Maglay Péter köztit, súlyosan, Fazekas István köztit, súlyosan, Schuster Agost köztit, súlyosan, Perigy Márton köztit, súlyosan, Hohmann György köztit, súlyosan, Katyó Dániel köztit, súlyosan, Ródi Ferenc köztit, súlyosan, Faragó Sándor köztit, súlyosan, Csőke Mihály köztit, súlyosan, Szalay Sándor tizedes, súlyosan, Ebil Antal köztit, súlyosan, Schmidt János köztit, súlyosan, Szabó József köztit, súlyosan, Osányi Ferenc köztit, súlyosan, Kupfer Salamon köztit, súlyosan, Barabás József köztit, súlyosan, Czako Imre tizedes, súlyosan, Bogyó Pál köztit, súlyosan, Romcsicz István köztit, súlyosan, Krepp András köztit, súlyosan, Rác Lőrinc köztit, súlyosan, Oláh József őrzető, súlyosan, Kadenczy Pál köztit, súlyosan, Beck Sándor köztit, súlyosan, Nagy Mihály köztit, súlyosan, Fodor Mihály köztit, súlyosan, Manecsk János köztit, súlyosan, Szőke Jándor köztit, súlyosan, Patyi Mihály köztit, súlyosan, Kasznár Sándor köztit, súlyosan, Gyurgyak István köztit, súlyosan, Harmath László köztit, súlyosan, Szelay Péter köztit, súlyosan,

a 45. sz. „Bernhard szász-meinigeni herceg” gy.-ezredtől:

Homay Róbert tiszthelyettes, elesett, Gyöngyös László tizedes, elesett, Deutsch Jakab tizedes, elesett, Dózsa László őrzető, elesett, Boros György köztit, elesett, Barta Lajos köztit, elesett, Elek István köztit, elesett, Kalocsai Pál köztit, elesett, Juhász András köztit, elesett, Parasy Károly köztit, elesett, Csorba Mihály köztit, elesett, Pate János köztit, elesett, Olasz Sándor köztit, súlyosan, Császár Imre, tizedes, súlyosan, Erdei Pál tizedes, súlyosan, Varga Bálint őrzető, súlyosan, Kóti Ferenc őrzető, súlyosan, Óz János őrzető, súlyosan, Németh Imre őrzető, súlyosan, Susula Sándor köztit, súlyosan, Fazekas József köztit, súlyosan, Nagy György köztit, súlyosan,

ni. Ments ki Chamelotnát s mond nek, hogy talán del felé felkereslek benneteket.

Én gyorsan felöltöztem, miközben nem mulasztám el barátom gyengesége felett mély megvetésemet kifejezni, azután kiléptem az udvarra, ahol Chamelot tetőtől talpig felkészülten várt reánk.

Csodálkozásomat fejeztem ki neki pompás vadászöltözete felett s aztán elmondám, hogy Maxence nem határozhatta el magát, hogy felkeljen.

— Oh, ezek a párisiak! kiáltá Chamelot. S mit fog egész nap itthon csinálni?

— Chamelotné asszonynak fog udvarolni.

— Nőmnek? Oh, sok szerencsét kívánok hozzá.

— És hangosan felkaczagott, mint oly ember, a ki ügyében biztos.

— A propos, mondá, siessünk, nóm vár a reggelivel.

Az énterembe léptünk, hol Chamelotné asszony valóban várt már reánk. Vörös pongyolába volt burkolva, mely kitűnő alakot árult el. Haja csak félig volt lesimítva, s negédes fűrtökben hullott előre egész fekete szeméihez.

Még csinosabb volt, mint előtte való nap.

A mint a csokoládét a csészébe önté, a se-lyemmel bélelt bő ujjak gömbölyű és hófehér kart árultak el.

— Jó reggelt, kiáltá felém, a mint meglátott. Nos? A vikomte ur nem jön reggelizni?

Kijelentém, hogy Maxence rosszul aludt, s még kissé nyugodni akar.

— Azt hiszem, a vikomte ur nem rajong a vadászatról, s ezt fel is foghatom. Olyan kicsiny, de olyan picziny lábai vannak, hogy azokkal teljes lehetetlenség a szántóföldre menni.

Mialatt beszélt, csokoládéját lassankint megitta. Valahányszor a csészét ajkához emelte, annak széle sajátságos kis bajszot festett ajkai felett, úgy, hogy vonásai eltűntek, s jobbról-balról barnára voltak festve ajkai, melyek közül hófehér fogai s piros kis nyelve csábítón tüntek elő.

Oh, ha Maxence itt lett volna! Bizonyára sajnálna lehetett, hogy nem jött le a reggelizhez.

— Fel, a vadászatra, mondá Chamelot rögtön felugorva. Használjuk a szép időt!

Valóban pompás idő volt. Két szolga követett bennünket, kiknek feladata volt a sűrűből kihajtani a vadakat. A kis jegyző mellettem lépettet, s minden perczen kutyáját hívta, mely elfutott tőle.

Tyitits János köztit, súlyosan, Görbe Nagy Sándor köztit, súlyosan, Sobatsik István köztit, súlyosan, Csernak János köztit, súlyosan, Dragen Milos köztit, súlyosan, Bálint János köztit, súlyosan, Beinsan Miklós köztit, súlyosan, Grecsi Gáspár köztit, súlyosan, Zágóczy Ferenc köztit, súlyosan, Molnár József köztit, súlyosan, Bombacs János köztit, súlyosan, Dora István köztit, súlyosan, Király János köztit, súlyosan, Joó Sándor köztit, súlyosan, Nagy József köztit, súlyosan, Karácsonyi Lajos köztit, súlyosan, Körmöndy András köztit, súlyosan, Keresztes Pál köztit, súlyosan, Tóth Vince köztit, súlyosan, Strähling Sándor, köztit, súlyosan, Fodor Bálint, köztit, súlyosan; Török Gábor köztit, súlyosan, Zákány István köztit, súlyosan, Szeri István köztit, súlyosan, Apjok István köztit, súlyosan, Konya Antal köztit, súlyosan, Brillmann Gyula köztit, súlyosan, Urbancsik János köztit, súlyosan, Barkanyi Mihály köztit, súlyosan, Ngyesi Mihály köztit, súlyosan, Száraz Antal, köztit, súlyosan, Papp János köztit, súlyosan, Cseh József köztit, súlyosan, Miklovics János trombitás, súlyosan, Kordas János köztit, súlyosan, Farkas Pál köztit, súlyosan, Nagy Péter köztit, súlyosan, Szabó István köztit, súlyosan;

a 47. sz. „Iovas Hartung” gy.-ezredből:

Knappitsch Máté köztit, eltűnt, Boiho Jakab köztit, könnyen:

(Folyt. köv.)

Legújabb.

Serajevó, szept. 4. Szapáry hadosztályát Dobojnál, miután elég erősnek érezték, megkezdi a támadást.

Vassich főkouzul tegnap este ide érkezett.

Mostárban s az egész Narenta-völgyben marhavész ütött ki.

Cettinje, sept. 4. M e h e m e d Ali pasát ide varják, a ki fejedelemmel az udvarhátárszabályozás részleteit fogja megbeszélni. A fejedelem a porta kivevén, hogy a határon levő csapatok nem hagyták, hogy védelmi állásban megtartsák magukat. Bozidar Petrovics parancsot adott, hogy a csapatok utasítások átvételére céljából ide várják.

Konstantinápoly, szept. 4. Az orosz hadsereg négy hadosztályát összesen mintegy 40,000 ember Bulgária belsejéből Kalikratiába érkezett. Ezeknek egy része egyelőre itt marad, míg a másik rész folytatja útját Tsched medsche felé. Valamennyi csapat új egyenruhát visel, van közöttük lovass g és tüdőseg. A nyár folytán Románián keresztül

— Kár, mondá, hogy Maxence ur nem jött velünk. Neki minden jó tulajdonsága megvan a vadászathoz: higgadt, okos, körültekintő és kegyelmes . . . Különösen kíméletes . . . Ha tudná, milyen kelemetlenné tudja német vendég tenni . . . Egyáltalán nem veszik figyelembe a tilosokat, ha az ember figyelmezteti őket azokra. Ez pedig szükséges, különben a szomszédba megy a vad, a hol nyugodtan lehet . . .

— Önnek igaza van. És hol vannak az őrszolgái, hogy távol tarthassam magamat tőlük?

— Látja e kis cserjét a két szántóföld között? Egyike szorosan ama házig terjed. Uram, igen sok nyúl és fogoly van, no de mennyi! A cserjéhez soha sem jövünk közel s a vad elhagyja szaporodhatik ott, mint az aranykorban.

— Nagyon jó, hogy ön ezt megmondta.

— E darabon kívül teljes szabadságot adok önnek. Járhat, kelhet, lőhet, tehet a mit akar, a pásztorleányokat is megszólíthatja he he he, és mosom kezeimet . . . Értette?

— Tökéletesen.

— És most kedves uram, elválnék. Ez a nagyobb területen vadászhatunk. Sok szerencsét kívánok.

Egész nap gépiesen vadásztam, mert a múlt éjjeli történet akaratom ellenére is foglalkoztatott s ezer bohó eszme koválygott agyamban. Időközben hallám Chamelotot, a mint kiáltá: vigyázz! Aztán lőttem, s a szolgák elvitték a vadat Machemontba. Gondolataim aztán megint visszatértek Maxencehoz. Mit csinál az otthon? . . . Ki fog jönni, vagy a szép jegyzőnének udvarol?

Nagyon meleg kezdett lenni. A nap forró sugarakat lövelt reám. Fáradt kezdtem lenni s néheznek találtam a fegyvert. A kis cserjéhez nem tettem tehát, melyben a lombzat igen sűrű volt s könnyen találhattam árnyas pihenő helyet. A cserjéstől némi távolságban azonban meglepetve állottam meg.

Eleintén azt hittem, hogy a fülem cseng és álmodom . . . Másodszor hallám a múlt éjjeli zenét és Chamelotné asszony hangját, melyet szagotatott szavakban hozott felém a szellő.

És én valóban nem álmodtam. És háromszáz méter távolban tőlem Chamelot futkos, vadász és hívogatja kutyáját! . . .

Közelebb jöttem s a hangokat még tisztábban kivehettem . . .

Sapristi! Mit tehettem? Chamelot mindig közelebb jön, végre ő is meghallja . . . Nem tudtam, miként adjam ez tudtukra . . . Egyszerre kétség-

Bulgáriába küldettek azzal a megbízással, hogy a San-Stefanóból elvonuló csapatokat helyettesítsék. — A halandóság az orosz csapatok közt rendkívüli. A holtakat naponként öt-tízével kell eltemetni, minthogy az egyenként való temetésre nincs idő.

A szultán elfogadta Anglia reformjavaslatait kis Ázsiára nézve.

Tárgyalások kezdettek angol-török egyezség létrehozására, mely Törökországnak megmaradt európai tartományai birtoklását biztosítaná.

Genova, sept. 4. Garibaldi „Popolo” című lapban felhívja a kormányt, hogy Ausztria ellen indítson háborút.

Athén, sept. 4. A törökök Domokónál átlépték a határt. A görög katonaság visszavonult. A kormány ultimátumot küldött a portához s egyáltalán 8000 főnyi gyalogságot rendelt a határra.

Milano, sept. 4. Az olasz katonai körök nagy izgatottságban vannak. A hadügyi miniszteriumban lázas tevékenység uralkodik, igen sok behívás történt és pedig oly mérvben, hogy az éjszakis középolaszországi hadtestek majdnem egészen hadilábon állanak. — A harmadik hadtest Pianell gróf vezérlete alatt, az ötödik Mezzocapo vezérlete alatt, a hatodik Casanova vezérlete alatt Veronán és a bassanói síkon vannak összpontosítva, előcsapataik Judicaria határában állanak.

Ezen összpontosított sereg gróf Phaon de Revel vezérlete alatt áll.

A sereg a Verona, Padua, Bologna, Ancona, Florenz és Perugiából sorozott hadosztályokból és egy lovas hadosztályból áll, melyeket La Forest, Bonelli, Poninsky, Avoardo, Negri de Vecchi vezetnek. E három hadtest 72 gyalogzászlóalj, 12 bersaglieri zászlóalj, 10 lovas ezredet, 30 úteget, 6 utász, 2 hidász s 2 tábori vasuti századot számlál. Magában foglalja még a szükséges hadügyi osztályokat is. E csapat összpontosítása természetesen mind csak a tábori gyakorlatok czimén történik.

Konstantinápoly, sept. 4. Fournier, az ide érkezendő francia követ meg van bízva azzal, hogy a portát figyelmeztesse, mikép Franciaország abban az esetben, ha a török és görög viszályban támadás történne a görög partokra, a görög kikötők ostromlását nem engedné meg. A britt hajóraj elhagyja állomását és Limanbasa a márványtengeren foglal állást.

Bécs, sept. 4. Három nap óta semmi érintkezés sem történt Karatheodory pasa és a külügyi hivatal között. Karatheodory nem hiszi, hogy az alkudozásokat még to-

beesett eszme kapta meg agyamat. Egy szegény veréb himbálódott egy ágon. . . . Ráczéloltam és löttem — puff! A szegény veréb leesett a fűbe s két farka fogoly repült fel fejem felett — azután teljesen csendes volt minden.

— Ezer menykő és káposztáskő, kiáltott Chamelot oda futva, hiszen ez az én tilosom. Ön az én tilosomban vadászik!

— Hogyan? Ez a tilos? kiáltám látszólag elbámulva.

— Hiszen megmondtam, megmutattam, megmagyaráztam önnek! Tízennyolcz vörös fogoly repült át a szomszédhoz! Pompás foglyaim!

— Valóban rendkívül sajnálom, mondám. Azonban esküszöm, hogy csak egy verébre löttem.

— Egy verébre! Ön azt mondja, de ha én a cserjést átkutattam, egyebet is találnék!

— Ne keresse, kiáltám, semmit sem fogna találni; a madár elrepült.

— Ez végre is felzavarná az összes vadakat. . . . Hanem mindegy, ez még sem volt szép tett öntől. Lássá, Maxence ur ezt bizonyára nem tette volna. . . .

A vadászat kedvetlenül folyt ezután. Én csak azért vadásztam, hogy nagyon korán ne térjünk vissza a városba. Ugy 4 óra tájban hazafelé indultunk. Mikor megérkeztünk, Chamelotné asszony a teremben nagyon el volt merülve valami himzésben, Maxence pedig a mellékteremben tekejátékkal foglalkozott.

— Nos, szerencsés vadászatuk volt az uraknak? kérdé.

— Igen, igen, mondá Chamelot kedvetlenül. Apropos, valamit akarok önnek mondani, szolt és egy sarokba vonta Maxencet, a ki nagy zavarba jött, Chamelotné asszony pedig egyszerre elfeledkezett himzéséről.

A jegyző és Maxence pár perczig suttogtak, aztán barátom arca ismét kiderült.

— Tudod, mondá nekem később, Chamelot felette dühös rád. Nem akar többé meghívni.

— Ah! És téged?

— Ami engemet illet, óh! Ez egészen más. Engemet megkért, hogy minden vasárnap jöj-jek ki.

— És elég kiméletlen volt hangosan hozzá tenni: — Igen, kedvesem, minek is vadászol másnak a tilosában? . . .

Lucien Thèau után — s.

vább is lehetne folytatni, és Konstansinápolyba való visszahívását óránként várja.

Pera, sept. 4. Oroszország, hir szerint, késznek nyilatkozott, miután a portának csakugyan szándéka Batumot kiüríteni, Erzerumot legközelebb a portának átadni. A rhodope-hegységi felkelőknek, hir szerint, sikerült az orosz vonalat a hegység nyugati oldalán keresztül törni.

Athén, sept. 4. Hire jár, hogy a Kommandos-Deljanisz miniszterium a legközelebbi napokban visszalép és egy Konziliantere miniszterimnak ad helyet. — Anglia ez esetre támogatását ígérte egy, a portával létrehozandó egyezséghez.

London, sept. 4. Midhat pasa gyöngélkedvén elhalasztotta utazását Párisba.

A „Standard” hire szerint a török csapatok megverték az anatóliai fölkeket Adanóban és bevették Sia várát.

A nagyhatalmak konstantinápolyi követi elhatározták, hogy a rhodopei bizottság jelentését felülvizsgálják, értekezletre jönnek össze. Az orosz követ azonban megtagadta részvételét.

Ragusa, sept. 4. Slano községből és más helyekről jelentik, hogy ott a herzegovinai keresztény menekültek napokig hasztalan várnak a megígért államsegélyre, melyet ha kérnek, durván elutasítottak. A községi hivatalokat éhes férfiak s asszonyok környezik.

Konstantinápoly, — Tizezer fegyveres lház Batum elé vonult Dervish pasától megkérdezni, hogy mily feltétel alatt akarja a várat átadni az oroszoknak.

Segélyt véreinknek!

A boszniai occupáció véres háborúvá nőtte ki magát, mely napról-napra tömegesebben szedi áldozatait — leginkább saját véreink, magyar harcosok soraiból!

Már sokra megy a sebesültek száma, kik segélyért kiáltanak; nem csekély a halottaké, kik itthon születtek, özvegyet, árvát hagytak hátra, — támasz nélkül!

Midőn mult évben a törökök szorultak segélyre, polgártársaink nagylelkűen siettek adományaikkal enyhíteni a háboru csapásain.

Most magyar segélykiáltás hangzik a nemzet felé! Magyar sebeket kell gyógyítani, magyar özvegyeket és árvákat megóvni a nyomortól!

Adakozzunk az Aradmegye és városából való és Boszniában megsebesült, vagy a harczit érten eselettek hátramaradtjai javára!

Lapunk szerkesztősege készséggel elfogadja az adományokat, s gyors, legrövidebb uton fogja rendeltetési helyükre juttatni.

Különfélék.

— Meleg elismeréssel emlíjük föl a helybeli Neumann-testvérek czégtulajdonosok azon szép emberbaráti tettét, hogy három száz frtot küldöttek be hozzánk azon felhívással, hogy ez összegből száz frtot a miskolci, száz frtot az egri és mádi vízkárosultaknak, száz forintot pedig az Aradváros és megyéből behívott tartalékosok segélyre szorult családjai számára juttassunk. Nevezett összeg mindhárom részét akként fogjuk rendeltetése helyére juttatni, mint azt a nemeslelkű adományozó czég kívánatában kifejezte.

— Adakozások. Szerkesztőségünkhez tegnap a Boszniában megsebesült aradi aradmegyei fiuknak Bustya Luiza k. a., Huszár Terézia assz., Herzl-Leopold Julia és Barth Mária urnók egy-egy csomag tépést és sebkötőt; Herzl-Leopold Julia urnő azonkívül 3 frtot, Leopold Rudolfné urnő szintén 3 frtot, Szabó József ur 1 forintot, küldöttek a mozgósítás következtében inséget szenvedők családjaiknak. Végre Barth Mária urnőtől egy csomag fehérneműt, Rozsnyay Mátyás urtól 1 frtot vettünk a miskolci ugyan-csak Rozsnyay urtól 1 frtot az egri árvikárosultak javára. Ez utóbbiakat azonnal postára tettük, a többi adományokat szintén rendeltetésük helyére fogjuk juttatni. Fogadják a nemeslelkű adakozók a szegények és inséget szenvedők iránt tanúsított nagylelkűségük s nemes kebel által sugalmazott jótékonyágukért legmelegebb köszönetünk.

— Házi-ipar műhely Aradon. Olvasóink közül bizonyára kevesen tudják, hogy városunkban rövid idő óta a házi-ipar egy ága rendszeresen s nagy buzgalommal üzetik. Nem más ez, mint a kosárfonás, melylyel a kir. ügyesség börtöneiben letartóztatott foglyok néhány hét óta foglalkoznak. A megyeház udvarán volt egy nyitott szin, abból a foglyok alkalmazásával csinos és tágas munkatermet építtetett a kir. ügyesség, azután megnyerte a várostól a Rocoó-sziget egy részét fűzfavesszők metszésére, s egy ügyes vezető segítségével hozzáfűzetett a kosárfonáshoz. Naponta 20—30 ember foglalkozik künn a szigeten a friss és használható fűzfavesszők metszésével, másik 30 egyénből álló csoport a beszállított vesszők lehántásával és alkalmassá tételével foglalkozik, harmincz fogoly végre a tulajdonképi kosárkötést gyakorolja, természetesen ismét alcsoportokra beosztva, részben a kosarak különböző részeit állítva elő, részben a kosarak összeállításával foglalkozva. Pár hete csak, hogy a munka

megkezdett s a kir. fogház felügyelőségnek máris néhány száz darab kosárra menő készlete van. Egyelőre lehántatlan vesszőből nagy kosarakat készítenek, melyek a gazdaságban, kukoriczatőrésnél, szüretnél stb. alkalmazhatók s melyek már kaphatók is mérsékelt áron a kir. ügyességnél vagy a fogház felügyelőségénél. Ha a foglyok jobban belegyakorolják magukat a kosárfonásba, finomabb munkát fognak kezdeni, kisebb kézi-kosarak készítenek s bocsátandának piacra. Volt alkalmunk megtekinteni a műhelyt s teljes elismeréssel kell adoznunk a tisztaságról, rendről és buzgó munkakedvről, melyet tapasztaltunk, s melyből következtetni merjük, hogy a fogházi büntetés a helyett, hogy mint eddig, elvadította a kedélyeket, ezentul a munka által nemositeni fogja a gyakran még nem gonosztevőket, hanem ballépés következtében fogságba jutott szerencsétleneket, kiket hogy a közönség pártfogása minél inkább buzdítson, melegen öhajtjuk.

— A belváros szennyfoltját kétségkívül a hordárintézetek képezik, melyek a legelénkebb közlekedési ponton vannak elhelyezve melyekben alig mulik el nap, hogy valami olyan botrány ne adná elő magát, mely fellármáz az egész környéket, összecsesditi félváros csavargóit s ezáltal nem kis mértékben nyugtalanítja azokat, kik a főtéren és környéken lakásokkal bírnak s kik a nyugodtságot s csendet soha sem élvezhetik. Lerészegszik egy hordár, odamegy a takarékpénztári szegletházban levő hordárintézeti irodába s oly garázdaságot visz végbe, melynek verekedés, láрма s bekísértetés a vége. Tegnap reggel is ugyanaz a Pap József nevű hordár, a ki csak két nappal ezelőtt itéltetett el nyilvános erőszakoskodás miatt, oly botrányos verekedést provokált egy „kollegájá”-val, hogy be kellett kísérni. Csak hogy míg a főtéren egy rendőrököz megjelenik, addig nyugodtan meg tehet valakit gyilkolni s így történt, hogy a környéken lakó s arra járó közönségnek egy negyedóránál tovább kellett a két veszekedő részeg hordár garázdálkodását nézni, míg végre megérkezett a végrehajtó hatalom egy szál legény képében s vitte őket a városházára. Valóban nem tudjuk, mit szoljunk az ily esetekhez, melyek oly sűrűn ismétlődnek s s a fénylő bíróság vagy a rendőrség által pár napi fogsággal büntetettveten újra ismétlődnek. Itt a főkapitányság figyelmét arra kell felhívunk, hogy tekintettel a köz csendre s a város főhelyének nyugalomára, ne engedje meg a botrányok e félszékét oly helyen, hol folytonosan háborújak a lakosságot vad embereinek garázdasága által. Vagy téessék a hordárok irodája egy félreeső utcába (pl. a megyeháza utcába vagy a bányuteza végére) vagy bírságotassék kérelhetlenül az intézet tulajdonosa minden ilyen botrányos eset után. Akkor legalább gondja lesz rá, hogy ne fogadjon fel minden garázda és a fenytőtörvényszék által is elítélt csavargót hordárnak.

— A szarvasi polgárok kérvényt fognak benyújtani az országgyűléshez Mórícz Pál megválasztása ellen, mivel az, mint világosan ki lehet mutatni, hallatlan visszaélések és törvénytelenység folytán jött létre.

— Mint Lippáról tudatják, Városhy Mihály ottani polgári iskolai tanító 3 Felsőgtől tíz darab aranyat kapott jutalmul „Köszöntő költemények” czim alatt legmagasabb helyre beküldött műveért.

— A szerencsétlen Miskolczi ról írják sept. 3-án: A város rémitő látványt nyújt. A főutcákon tédig érsár s a viz, minden lépten-nyomon embermagasságnyi torlaszokatolják a közlekedést, mely torlaszok sár, gerendák, butorok, s — emberi és állati hullából állanak. A viz szivattyuzása s a torlaszok eltakarítása roppant erővel foly, sok ezer ember dolgozik ezen, de eddig a munka alig felét győzték meg. Még mindig találnak holtakat; s a halottak száma eddig megközelíti a 400-at. Az időjárás forró lett, s képzelhetni, hogy az utcákon máris mily dögleletes a lég. A ki teheti, menekül a szerencsétlen városból, mely még tegnap a felső magyarországi kereskedelem egyik központja volt, ma pedig siralmas romhalmaz. A segélyre nagy és égető szükség van. Ivóvizben, eleségben nagy a hiány. S még ezenfelül egyéb rendkívüli intézkedésre is lesz szükség. A város lakóinak mintegy harmadrésze elveszítette a szó betűszerinti értelmében mindenét, a moratorium megadásá ezek lekötöztetéseire vonatkozólag elkerülhetetlen. A kereskedők majdnem mind-egyike tönkre ment. Az utcában elszórva hevernek a boltbéli holmik a sárban, én magam láttam egy utca-közt, mely tele van gyufával. Egy másik utcában a gabna van a sár közé szórva. Egy kocsiával az ily gabnát 50 krral árulják. Az élelmi cikkek ára is igen felszökken, egy liter tej ára 30 kr. Tegnapelőtt ismét nagy rémulés volt Miskolcson. Valaki azt híresztelte, hogy a dísgyőri vashámorokban áttört a viz s a roppant víztömeg Miskolcznak veszi útját. Ez leirhatatlan jelenetekre adott alkalmat. A harangot félreverték, a nép menekült, volt sirás, jajgatás, lótas-futás; — iszonyu zűrzavar. Csakhamar kiűnt, hogy a hir alaptalan; mint mondják, azért kiűrtölték, hogy a közszavarnak a tolvajok jobban garázdálkodhasanak. Mert hát tolvaj is van sok, a városi rendőrök nem képesek a rendet fenntartani; de a Pestről jött rendőri segítséggel majd csak helyreállítja a közbiztonságot. A magyar kormány köréből eddig senkit sem látott Miskolczi; pedig a közlekedési miniszter nincs Miskolcztól messze, falusi jószágán. Ő Felsőge Rohonczy tbnok által 5000 frt küldött, mely azonnal szétosztott. Rohonczy tegnap délután utazott el Miskolczi Egerbe, hova szintén 5000 frtot vitt. Magában ült egy I. oszt. kocsiában, s a pénz rejtő nagy tárczát a vasuti kocii vánkosa alá dugta. Midőn Füzes-Abonyban kiszállt, a pénztárczát is, meg dohánytárczáját is a kocsiában felelte. A dohánytárczát azonnal megtalálták, de a pénztárczát sokáig keresték. A tárcza elvesztéséről az állomásfőnökök táviratilag értesítették s a vasutkocsi több állomáson átkutattatott. Végre Ludason megtalálták a tárczát s az Egerbe küldették.

— A „Pesti Napló” írja: „Azon egyén, ki helyett 49-ben más embert akasztottak fel, lapjában az Ellenőrben ma védelmére kél az akasztásoknak és főbelövetéseknek, melyeket Philippovics báró Haynau módra Boszniában gyakorol. Sőt hazafiatsággal vádol bennünket azért, hogy nem vagyunk pártolói a rémuralomnak, melylyel Boszniában a rendet helyreállítják s e miatt a zsványok pártolójának s az utonállók és hegyi tolvajok pajtásának czimezi lapunkat. Legyen az Ellenőrnek ideálja Philippovics; méltók egymás barátságára. Pártolja az Ellenőr, hogy ha Banyalukában horvát csapatok kirabolják a törökök boltjait s prédára eresztik a keresztény ráját. Teljék kedve benne, ha a mohamedán népesség földet elpusztítottak, lakásai kifosztatnak, fel is gyujtatnak, marhái elhajtatnak. Tessék neki a denunciatió, mely börtönbe vezeti boszúból, irigységből, vagy jutalom reményében az elrejtőzött mohamedánokat. Gyönyörködjék a puskatüzben, mely a fegyverrel elfogott felkelőket sorba állítja s földre teríti. Tapsoljon a hóhérnak, ki a felkelők vezéreit s a mohamedán papokat felkötö az akasztófára. Mindez méltó hozzá, multjához és jelenéhez. Hiszen ezen pacificatio Andrássy és Tisza politikájának praktikus eredménye s az Ellenőr csak kötelességét teljesíti, ha patronusai nagyobb dicsőségére a bakóval szövetezik.”

— Iszonyu szerencsétlenség történt kedden este a Temzén, London közelében. A „Princess Alice” gőzös mintegy hatszáz emberrel egy kirándulásról Gravesendből visszatérve egy Eszak-Angliából jövő „Bywel Castle” nevű szenes hajóval összeütközött a zonnal elmerült. A vízbefutak száma ötszázötven nagyobbrészt nők és gyermekek. A kapitány és csaknem az egész legénység a vízbe fullt.

— Három feleség egyszerre. Párisi lapok írják, hogy Toursban mily szenzációt keltett e napokban Brouillard ügynök esete, melynek híre oly gyorsan elterjedt a városban, mintha löporos hordó robbant volna fel. Nevezett ügynök egy kies ligetben tartott nyári mulatságon jelent meg, midőn egyszerre 3 hölgy kiált rá e hízog czimen: „Férjem!” — Az ügynök az első pillanatban eláspadt és csak ennyit mondhattott: „Oh miért is tört el szemüvegem!” — A 3 hölgy neki rontott, hitlennek szidalmazta s végül mindannyian karon akarták fogni. Egyik sem engedte hitvesi jogát. midőn aztán valóságos párbaj lett és a vereséget a szegény ügynök szenvedte. Végre a rendőrség vette őtalmába a szomorú lovagot ki három különböző helyen három leányt vezetett oltárhoz különböző álnév alatt s aztán mind a három ráakadtak. Egyik Párisból, másik Londonból, a harmadik Versaillesból való volt. Mikor az ügynököt a rendőrség bevitte, az asszonyokat is külön kellett egymás ellen megvédeni. Pedig a három törvényes feleségnek eddigelő volt egy-egy nem törvényes szeretője is, kik azonban a törvényes férj megjelenésén annyira megörültek, hogy ott hagyták a faképnél szeretőiket. A szemüveg eltörése (mely miatt a viszonttálalkozásnál felszohajtott) annyiban ártott az ügynöknek, hogy rövidlátósága vitte bele a veszedelembe, mert szemüvegével talán észrevehette volna a zivatart, mielőtt még a menykő lecsapott volna.

— Egy orosz hercege öngyilkossága. Nagy feltűnést keltett Szent-Pétervárott Chylkow Alexandrovics Sándor hercegnak öngyilkossága. Ez esetet összeköttetésbe hozzák Mezentseff meggyilkoltatásával. Ugyanis a hercege lakásán házkutatás történt, mely alkalmommal rendkívüli kompromittáló iratokat találtak s állítólag a hercege a befogatást akarta halála által megelőzni. Egyébiránt a befogatások még mindig javában tartanak. Két nap előtt Kiewben fogtak el két fiatal embert, kik azonban szökést kíséreltek meg, de az örök észrevették, rájuk löttek s az egyik Bewerle nevű holtan rogyott össze, a másik, kit Isbitzkynek hívnak, súlyosan megsebesült.

— Orosz kegyetlenségek. A Rhodope bizottság jelentése szerint Staninko és Demotika között rendes orosz csapatok a fegyverszünet megkötése után 80 mohamedán helységet égették föl. Február végén Kaskioi és Hermanli között 15000 — menekülőkkel telt — kocsi támadtak meg, a menekülőkkel gyalázatosan bántak, s őket a nagy hóban megfutamították. Másnap ismételve rendes orosz gyalogság és tüzérség támadta meg őket, s este egy a Maricza és Urludere által bekerített helyre üzte, honnan nem menekülhettek. Itt az oroszok a magaslatokon felállított ágyúikkal 12 órán át szakadatlanul lövették a magát védeni nem képes embertömeget. Az asszonyok gyermekeiket a folyókba dobták, s csak az Urludereből 2000 gyermek-hullát fogtak ki. A bizottság tagjai, midőn a helyet meglátogattak, elszonyodtak a rémes látványtól, melyet a férfiak, nők és gyermekek hullái nyújtottak. E kegyetlenségeket pedig rendes orosz csapatok követték el tisztjeik vezénylete alatt. A jelentés kimutatta továbbá, hogy jelenleg körülbelül 150,000 mohamedán menekült van a Rhodope hegységben, kiknek fele özvegy asszony, s az orosz parancsnokok mindent elkövetnek, hogy ezeknek, visszatérését megakadályozzák, miért is a bolgárokat a hazatérők megtámadására ösztönzik. Végül a jelentés állandó nemzetközi bizottság felállítását ajánlja, mely vegyes csendőrség segélyével felügyelne a kerületre. — E jelentést a franczia, olasz, angol és török biztosok irták alá. A német biztos megtagadta az aláírást, az osztrák betegnek jelentette magát! (!) az orosz pedig már előbb kilépett a bizottságból.

A t. szülők figyelmébe ajánljuk, hogy dr. Schnábl, a helybeli lycéumnál a német nyelv tanára, ugyanezen nyelv alapos elsajátítása céljából lakásán (zsidó-utca dr. Hudecz urnál) magánórát ad, melyeknek fele a grammatialis részekre, fele pedig a conversatióra fordítottak.

A kis sorsjáték huzásai.

— Szeptember 4-dikén. —

Brunni: 57 20 70 69 17

Üzletudósítás.

Szeszüzlet.

A r a d, szept. 5. Készárú nagyban 30.50 hordó nélkül. Részletben 31—31.50 hordó nélkül, 33.75—34.25 hordóstól pr. 100 liter %.

— Budapesti gabnatozsde, szept. 4. Finomabb búza-ban csekély volt a kínlat, a kért árakat megadták. — Eladott 10 ezer mm. Arpa lanya, zab, kukorica szilárd, repce lanya. — Hivatalos följegyzésre következő

kötések kerültek: Buza tiszai 77 klg. 8 fnt 50 kr (hibás), 78 klg. 8 fnt 95 kr, 70.5 klg. 10 fnt 15 kr, 79 klg. 10 fnt 5 kr. 78 klg. 9 fnt 95 kr, 77.4 klg. 9 fnt 40 kr. — búsági 75.2 klg. 7 fnt 50 kr, 73.5 klg. 6 fnt 50 kr (hibás), 74.5 klg. 7 fnt 75 kr, — pesti határról 76.5 klg. 8 fnt 50 kr, 77 klg. 8 fnt 70 kr, 78 klg. 9 fnt 20 kr, — fehérmegyei 76 klg. 8 fnt 35 kr, 78 klg. 9 fnt 70kr, 77 klg. 9 fnt 30 kr, — bajai 77 klg. 9 fnt 40 kr, mind három hóra. Határ-időre: buza öszre 9 fnt, tavaszra 9 fnt 35 kr, zab öszre 6 fnt 10 kr, tavaszra 6 fnt 40 kr, kukorica május júniusra 5 fnt 40 kr, káposzta-repeze augusztus—szeptemberre 12 fnt 88 kr.

Budapesti terményüzlet.

Szept. 5.

(Lloydátvrat.) A hangulat valamivel kellemesebb. B u z a a k k jól tartják. Öszre 9 fnt 2

kr, káposzta-repeze 12 fnt 87 kr, buza tavaszra 9 fnt 35—40 kr, kukorica júniusra 5 fnt 40—45 kr, zab tavaszra 6 fnt 40—45 kron kelt.

Erték- és váltó-árfolyam

a bécsi es. kir. nyilvános tőzsdén

1878-ik évi szeptember 5-én.

Magyar aranyárak	86.85
kinostári utalványok I. kibocsátás	—
II.	112.—
keleti vasut II. kibocs. államköt.	75.50
1876. évi államköt.	65.75
vasuti kölcsön kötvény	99.75
földterhermentesítési kötvény	77.25

Temesvári	76.—
Erdélyi	72.50
Horvát-Szlavon	86.—
Szólódézmaváltási	83.50
Osztrák egy.-államadósság papírban	61.65
ezüstben	63.25
aranyárak	72.25
1860-iki államadósság	111.50
Osztrák nemzeti bankrészvény	807.—
hitelint.	24.60
Magyar hitelbank	213.25
Ezüst	100.05
Cs. kir. arany	5.45
Napoleonor	9.3 1/2
Német birodalmi márká	57.25
London	116.—

Felelős szerkesztő: Tisztai Lajos.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzetei 1878. szeptember 4.

Értékpapír	adva	tartva	Értékpapír	adva	tartva	Értékpapír	adva	tartva
Államadósság.			Bankok: Nyitrai iparbank			Spodium és esontiszt		
Magyar vasúti kölcsön	99.50	99.75	Iparbank	40.—	41.—	Kész. és téglavár (Drasche)	38.—	40.—
gömöri áll. zálogl. 50%	75.—	75.50	Budai kereskedelmi bank	570.—	580.—	Alagut	75.—	76.—
keleti vasut II. kib.	80.—	80.50	Pesti iparbank	138.—	142.—	Régla és mészegő ujlaki	22.—	26.—
sorsjegykölcsön 100 fnt	80.—	80.50	Pest-budai közműves	55.—	56.—	Réglagyár Kőbánya	60.—	—
50 fnt db.	80.—	80.50	bank	—	—	Záloglevelek.		
1871. magyar államkötvény	—	—	Bir. t. o. m. h. int.	—	—	Magyar földhitelintézet 51/2%	94.—	94.50
1872.	—	—	Lipótv. b. (t. s. h. e.)	30.—	32.—	arany vagy ezüst 50%	103.—	103.50
1873. m. kir. kincs. ut.	—	—	Barany. t. és hit.	—	—	jelzálogbank 51/2%	80.50	81.—
1874.	—	—	Deb. ker. bank	—	—	Nyug. m. jels. bank 60%	—	—
Földterher. kötvény magyar	112.50	113.—	I. erdélyi bank	—	—	Magyar áll. földh. rvt. 60%	—	—
1867. zár.	77.25	78.—	Biharm. ker. ip. és term.	—	—	51/2%	94.—	94.50
1867. zár.	76.—	77.—	hitelbank	—	—	Pesti kereskedelmi bank	94.—	94.50
1867. zár.	76.—	77.—	Horv. lez. bank	—	—	Szebeni földhitelintézet 50%	95.—	96.—
1867. zár.	74.—	75.—	Szécsényi hit. bank	—	—	Kisbirtokosok földhitelintézet 70%	96.—	97.—
1867. zár.	74.—	75.—	Takpénz: Cseleádi egyes.	—	—	60%	84.—	—
Magyar jels. urb. vált. kötvény	—	—	Vas-Zalai l. tak.	—	—	Elsőbbségek.		
Szólódézsma vált. kötvény	83.50	84.—	Félegyházi	—	—	Északk. vasp. 50%	—	—
Osztrák Államadósság pap. 50%	61.75	62.—	Gödöllői	—	—	50% arany	—	—
ezüst kam.	—	—	Ottóvárosi	—	—	Magyar keleti vasut I. kib.	—	—
apr. okt. 50%	63.25	63.75	Ottóvárosi	—	—	Magy. gal. vasp. 50%	—	—
1860-ből 4 500 fnt	111.—	112.—	Pest-Buda fővárosi	2420.—	2430.—	I. erdélyi vasp. 50% ex. 100 fnt	—	—
1860-ből 4 100 fnt	119.50	120.50	Pesti kultúrasi	52.—	54.—	győr-sop.-ebenfurti 60%	—	—
1864-ből 4 100 fnt	141.—	142.—	Pakrac Daruvár	—	—	Vágvögyi vaspálya	—	—
1864-ből 4 50 fnt	140.—	141.—	Szent-Andra	—	—	Készletel. 71/2%	—	—
pestvárosi kölcsön 1871-ből 60%	89.75	90.75	Erdélyi	—	—	Pest-budai lánchíd 60%	91.30	92.—
Részvények.			Ujpesti	—	—	Borsodi-miskolci malom	—	—
Bist. társaság i. magyar	2000.—	2020.—	Malmok:			Budapesti malom 60%	—	—
Haza	—	—	Concordia	420.—	425.—	Kész. és tegiat. köt. 60%	—	—
Pannónia	450.—	460.—	Borsod-Miskolci	—	—	Lloyd- és tőzsdéupulot 30%	69.50	70.50
Pesti	90.—	92.—	Ersébet	232.—	235.—	Pénznekem.		
Unio	140.—	142.—	Luzsa	225.—	226.—	Császári kir. arany	5.45	5.48
Tisza	—	—	Molnárak és sütők	328.—	330.—	Osztrák magyar 8 forintos arany	9.25	9.27
Vasp. Pest-Barosi	—	—	Hengermalom	630.—	635.—	20 frankos arany	9.25	9.27
Pesti közuti	172.—	174.—	Viktoria	365.—	370.—	Török arany Lira	—	—
Budai	—	—	I. Budapesti	1100.—	1130.—	Osztrák és magyar ezüst	100.—	100.57
Altold-Fiumei	120.—	122.—	Pannónia	1165.—	1170.—	Német bir. bankj. 100 m.	56.90	57.—
Északkeleti	115.—	115.50	Serfőződe i. magyar	293.—	298.—	Váltók.		
Magyar keleti	—	—	Sörtészialó	184.—	185.—	Augsburg 100 n. bir. m.	—	—
I. erdélyi	—	—	Könyvnyomda „Athenaeum“	295.—	300.—	Berlin 100 n. b. már.	—	—
Déli	—	—	Pesti Franklin-társ.	500.—	520.—	Frankf. a. M. 100 n. b. m.	—	—
Budai hegyháza	51.—	54.—	Gans és társaság vasöntőde	216.—	218.—	Hamburg 100 n. b. már.	—	—
Bankok: Ált. m. m. hitelbank	137.—	140.—	Gachwind-féle	250.—	255.—	Más n. pénzp. 100 n. b. m.	56.30	56.40
Angol-magyar	—	—	Gyógyintézet i. magyar	—	—	Amsterd. 100 n. bir. már.	95.25	95.75
Ált. magyar hitelbank	209.50	210.50	Keresk. tes. épülete	—	—	Brüsszel 100 frankkért	—	—
Franko-magyar	—	—	Mátrai bányarés	—	—	London 10 font Sterling	115.—	115.50
M. áll. földh. r. társ.	—	—	Posszonyi papírgyár	—	—	Milano 100 Lire nuovo ital	—	—
M. jels. hitelbank	—	—	Rima-Murányi bányatárs.	—	—	Marseille 100 frankkért	—	—
Kisbirtokosok földhitelintézet	—	—	Gyapju mosó és bism. i. magyar	154.—	158.—	Páris 100 frankkért	45.—	46.10
Nyug. m. jels. h.	—	—	Salgó-Tarjani kőszén	93.—	—	Szentpétervár 100 rubelért	—	—
Nyitr. ker. h. intézet	—	—	vasöntőde	—	—	Svájci pénzp. 100 frank	45.70	45.85
	—	—	Schlik-féle vasöntőde	—	—			
	—	—	Soda és vegy-ára gyár	—	—			

Vasuti menetrend.

Aradról Gyula-Fehérvárra.	Szolnok indul 11 óra 5 perc délután
Arad indul 4 óra 6 p. du. 6 óra 15 p. reg.	10 óra 7 perc este.
Kadna 5.38 8.—	Meső-Tur indul 12 óra 13 perc délután
Soborsin. 7.43 10.22	után 11 óra 59 perc éjjel.
Illye 9.27 12.21	Osaba indul 2 óra 3 perc délután.
Déva 10.37 1.46	óra 55 perc reggel.
Piski 11.24 2.41	Arad érkezik 3 óra 35 perc délután.
Gyula-Fehérvár érkezik 2 óra 12 perc délután.	5 óra 35 perc reggel.
után 6 óra 7 perc délután.	Vinga indul 7 óra 18 perc reggel.
	Temesvár érkezik 8 óra 30 p. reggel.
Gyula-Fehérvárról Aradra.	Arad-körösvölgyi vasut.
Gyula-Fehérvár indul 1 óra 18 perc éjjel, 9 óra 23 perc délután.	
Piski indul 4 óra 37 p. fg. 12 óra 49 p. du.	
Déva 5.15 1.27	
Illye 6.26 2.41	
Soborsin. 8.17 4.42	
Kadna 10.28 7.—	
Arad érkezik 11.30 ua. 8.30	
Piskiről Petrozsenybe.	
Piski indul 3 óra. — p. délután.	
Váralya-Hátság ind. 4 óra 31 p. délu.	
Petrozseny érkezik 7 óra 40 p. este.	
Petrozsenyből Piskira.	
Petrozseny indul 7 óra 10 p. reggel.	
Váralya-Hátság ind. 10 óra 30 p. reg.	
Piski érkezik 11 óra 55 p. délután.	
Temesvárról Arad, Pest és Bécs felé.	
Temesvárról indul 5.48 este.	
Vinga indul 7 óra 28 perc este.	
Arad érkezik 8 óra 40 perc este.	
Arad ind. 12 óra 30 p. du. 9 óra 16 p. e.	
Csaba ind. 2 óra 10 p. du. 11 óra 42 p. é.	
Meső-Tur indul 3 óra 39 perc délután	
2 óra 14 perc éjjel.	
Szolnok indul 4 óra 53 perc délután	
4 óra 24 perc reggel.	
Osgled érkezik 5 óra 48 perc este.	
5 óra 49 perc reggel.	
Pest érkezik 8 óra 26 perc este 8 óra 30 perc reggel.	
Bécs érkezik 6 óra 18 perc reggel 6 óra 23 perc este.	
Bécsből Pest, Arad és Temesvár felé.	
Bécs indul 8 óra 10 perc este 8 óra 25 perc reggel.	
Post indul 7 óra 25 perc reggel 6 óra 3 perc este.	
Osgled indul 10 óra 10 perc délután	
9 óra este.	

Makkoltatás.

A silingyiai kegyes alapítványi uradalom erdejében található összes makktermés folyó hó 10-én délelőtti 10 órakor a tisztartásági irodában nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek eladni fog. — Az erdő területén elegendő víz van. — Mire a venni szándékozók ezennel tisztelettel meghívattak.

Böns Károly,

uradalmi tisztartó.

Arlejtési hirdetmény.

Arad szab. kir. város mértékhatáros hivatalánál a kazánház megépítése végett szükséges építkezési munkák elvégzése iránt folyó évi szeptember hó 10. napján délelőtti 10 órakor a gazdasági-szék által nyilvános árlejtés fog tartatni. Kikáltsái ár 1043 fnt 37 kr., mely összegnek 10%-a bánompénzül leteendő készpénzben vagy elfogadható értékpapírokkal. A szóbeli árlejtés megkezdése előtt bánompénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok — ha azokban kijelentetik, hogy vállalkozni kívánó a feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti — elfogadhatók. A feltételek előzőleg is a gazdasági-szék elnökénél megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági-székének 1878. évi szeptember hó 3-án tartott üléséből.

Kiadta:

Varjassy Lajos,

aljegyző.

Arad, 1878. szeptember 5.

T. cz.

Van szerencsénk önnek tudatni, miszerint a

Tones F. és társai

czégü főadott társulatunk feloszlott, s a helyben létező s általános ismert fűszer-, anyag- és gyarmataru kereskedés, az alapító

idősb TONES FERENCZ urra

száll viszza.

Midőn még megjegyezzük, hogy cselekvő követeléseink behajtását id. Tones Ferencz urra ruháztuk, tisztelettel ajánljuk magunkat:

Tones F. és társai.

T. cz.

Vonatkozással a fentebbi közleményre, van szerencsém önnek tudomásul adni, hogy Kinczig Ferencz J. urat, a helybeli piacon 46 év óta fenálló fűszer-, anyag- és gyarmataru kereskedésbe, mint nyílt társat vettem föl, s azt vele együtt, együttes kötelezettség mellett, meg nem csökkentett alaptőkével, a kereskedelmi törvényszé- kileg bejegyeztet

Tones F. és társai

czég alatt folytatni fogom. Megköszönve eddigé irántam tanúsított bizalmát, kérem hogy azt az új czégre is átruházni sziveskedjék, vagyok

teljes tisztelettel:

Id. Tones Ferencz.

656/1878. gazd.

Arlejtési hirdetmény.

A város által tartott lovak élelmezésére jövő évben szükséges mintegy 230 méter-mázsa zab, 614 méter-mázsa széna és 205 méter-mázsa szalma szállításának biztosítása iránt a gazdasági-szék által folyó évi szeptember hó 10-én délelőtti 10 órakor szóbeli árlejtés fog tartatni. Kikáltsái ár a zabra méter-mázsként 6 fnt 30 kr., a szénuára 3 fnt és a szalmára 1 fnt 40 kr. Bánompénzül leteendő a zabra nézve 150 fnt, a széna és szalmára nézve 210 fnt. A szóbeli árlejtés megkezdése előtt írásbeli zárt ajánlatok — ha azokban a bánompénz melléklésével kijelentetik, hogy vállalkozni kívánó a feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti — elfogadhatók. A feltételek előzőleg is a gazdasági-szék elnökénél megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági-székének 1878. évi szeptember hó 3-án tartott üléséből.

Kiadta:

Varjassy Lajos,

aljegyző.

1347/1878. sz.

716 2 3

Arverési hirdetés.

A vingai királyi járásbíróság min. telekkönyvi hatóság részéről közhírré té- tetik, hogy Deutsch Mór végrehajtónak Kron Kálmán végrehajtást szenvedő ellen 1188 fnt 92 kr. végrehajtási ügyéb n az új-aradi községi 312. számú t. j. b. n. felé- ben alperes t. tulajdonul felvett u. n. a. 295. szám ala ti ház fele és az ott álló minően melléképületek feléval együtt 3382 forint 50 krra becsült ingatlan az 1878. október 5. napján déli 10 óra- kor mint első és 1878 november 5. nap- ján délelőtti 10 órakor mint második ha- rtidőben Uj-Arad kö. égházánál meg- tartandó nyi vanos Árverésen követkő re- lteltételek alatt el adni fog, ugymi t:

1. Kikáltsái ár a tenebb kített becsár melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.
2. Árverési kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 338 fnt 25 krt készpénzben vagy óvadékké- pes papírban a kiküldött kezhez letenni.
3. Felperes azonban követeléseivel bi- ztosítás mellett bánompénz letétel nélkül is árverelhet.
4. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első harmadat az árverés után az nual az árverelő kikü- lött kezhez, a második k barnadot ugy- azon napotól számítandó 2 hónap alati, a harmadik harmadat ugyanazon napotól számítandó 4 hónap alatt, mind n egy- velt ár részlet után a birtokbalepés nap- jától számítandó 60% k-matokkal együtt esen királyi bíróságnál elő e kieszközt utalvány alapján a vingai kir. adó mint bírói lelei pénztárnál letézteni.
5. A bánompénz az első részletbe fog becsámítatni.
6. Vevő köteles az épületeket a bir- tokbalepés napjával tuskár ellen biztosí- tani.

5. Az árverés illetve a vételár első részletének lefizetése után vevő a megvett ingatlan birtokába lép, emélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez idő- től őt illetik.
6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog a vevő javára hivatalból esz- köztetni.
7. Amennyiben vevő az árverési fel- tételek bárm. lyikének eleget nem ten- na a megvett ingala az érdekelte felek bármelyikének kére mére, a prs. 459. §. értelmében vevő vevő yére és költésé- re, bánompénzének elvesztése mellett, új- jobb árverés alá bocsátatni. — csupán egy határidőnek kitűzése mellett az első b. becsárón alul is e adatni fog
8. Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni- vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvé- nyesíthetni vélnek, hogy e részbeni ke- regeiket e hirdetménynek a hivatalos lapban let haramdik közlése nap- jától számítandó 15 nap alatt, hávár küllőn ér- tesítést nem vettek is, ezen kir. bírósá- gnál nyujt-ák be, különben azok a vég- rhajtás folyamat nem gátolván, egyedül a vételár felelőssége fognak utasíttatni.
9. Végül felszólítta azon jelzáló- gos hitelkészt, kik nem ezen kir. b. ósá- g székhelyén vagy annak közelében laknak hogy a vételár felosztása alkalmával le-endő képviseltetésük végett helyben meg- bizottat rendelkeznek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentések be ellen- ké- ző esetben Cserpes Ferencz ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.
10. A vingai királyi járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság Vingán, 1878. april 18. napján tartott üléséből.

Bardocz s. k.,

kir. ajbíró.

Vendéglő-bérbeadás.

Az újonnan épült